

dem, der maa gaa paa disse Veie. Det kan blive forstaaet saaledes, og det ser ud til, at dette er den rette Løse, der ligger deri, da vi have en Dom, som godtgjør, at Domstolene ere komne til det Resultat, at Folk, uagtet de bevislig ikke paa nogen Maade have udsøgt Sagret, ere blevene mulkerede, fordi de have gaaet paa en saadan Veie med Bøsse, kommende fra det Sted, hvor en saadan Veie førte hen, og hvortil der ikke var nogen anden Veie eller nogenstahelt anden Passage. Derfor vil jeg tillade mig at rette dette Spørgsmaal til den ærede Minister, om det ikke er den ærede Ministers Mening, at det omhandlede Begreb ikke rettelig maa kunne forstaaes i en saa vid Udstrækning, som det virkelig her er blevet.

Mr. Pedersen: Jeg kan ikke Andet end være erkjendelig for dette lille Lovforslags Fremkomst, som er et Tillæg til Loven af 14de April 1865 om Istandfættelsen og Vedligeholdelsen af private Veie. Jeg tror, at det vil afhjælpe de Mangler, som ere tilstede, og som ikke kunne afhjælpes ved Loven af 14de April 1865. Grunden til, at dette lille Lovforslag er fremkommet, var et Tilfælde i den Sogn, hvor jeg er fra, og som jeg er meget nøie kjendt med. — Jeg mener, at Loven af 14de April, 1865 nærmest kun havde til Hensigt at kunne benyttes overfor ganske Enkelte, og at der dengang ikke var Tanke om en saadan Benyttelse overfor et helt Sogn, saaledes som det blev Tilfældet paa det Sted, der har foranlediget dette lille Lovforslags Fremkomst — idet i et helt Sogn nemlig alle Jordbrugere i Sognet, saavel Gaardmand som Husmand, ere interesserede i denne Veie, og naar nu § 2 i Loven af 14de April 1865, hvor der staar, at Klageren skal vidnefast forkynde den paagjældende Klage, saaledes at Vedkommende kan erholde mindst 2 Dages Varjel, skal gjælde, saa mener jeg, at det er et forunderligt Maskineri, der skal sættes i Gang, naar et helt Sogn er interesseret deri. Jeg henstiller derfor til den høitærede Minister, om han ikke kunde være villig til at modtage de Endringsforslag, som gik ud paa, at i saadanne Tilfælde, hvori hele Sognet er interesseret i Sagen, og navnlig i saadanne Tilfælde som dette, der har været Aarsagen til, at dette lille Tillæg er fremkommet, kunde Befjendtgjørelsen ske paa en mindre besværlig Maade, saa at det ikke blev nødvendigt at forkynde den for hver Mand ved Stævningssmændene. Jeg henstiller, om Befjendtgjørelsen ikke kunde ske paa samme Maade som den sker ved andre Leiligheder, i en Kommune f. Ex. ved Beskatningsager, naar der skal betales Kommuneskat, eller naar der skal foretages Valgmandsvalg o. s. v., og jeg tillader mig derfor at forespørge, om den høitærede Minister ikke kunde være villig til at gaa ind paa et Endringsforslag, som indeholdt Bestemmelse om, at, hvor

et helt Sogn er interesseret i Sagen, skal Befjendtgjørelsen ikke ske paa den besværlige Maade, som det nu er Tilfældet efter Loven af 14de April 1865 § 2.

Minestad: Jeg vil ogsaa tillade mig at rette et Spørgsmaal til den høitærede Minister nærmest angaaende selve det foreliggende Lovforslag; det er angaaende Forstaaelsen af det sidste Stykke i Lovforslaget. Det er der foreskrevet, at, naar det indgaaende Forlig i en af en fremmed Kommunalbestyrelse behandlet Sag ikke efterkommes, skulle de Foranstaltninger, som maatte blive at træffe, overlades selve den paagjældende Kommunalbestyrelse i den Kommune, i hvilken Veien er beliggende. Jeg vilde gjerne vide, om den høitærede Minister har ment dette saaledes, at, naar der opstaar Disput — hvad der jo meget ofte gjør — om, hvorvidt den tagne Bestemmelse er bleven udført eller ikke — i hvilket Tilfælde det jo er forudsat i § 6, at der skal affiges en Kjendelse, forinden man gaar videre i Sagen — Bestemmelsen da skal tages af Kommunalbestyrelsen i selve Sognet, altsaa af den Kommunalbestyrelse, hvis Medlemmer man jo forudsætter selv ere interesserede i Spørgsmaalet. Det var i sin Tid i Landstinget forudsat, at den Kommunalbestyrelse, som tog sig af Sagen, skulle træde i den oprindelige Kommunalbestyrelses Sted med Hensyn til samtlige Foranstaltninger. Man kan jo ganske vist nok i Reglen i det Tilfælde, som jeg har fremhævet, komme ud af det med selve den paagjældende Kommunalbestyrelse i Sognet, idet man nemlig kan ty dertil, at man lader de enkelte Medlemmer successtve, efter som de have opfyldt den dem paalagte Istandfættelse af Veien, eller hvad det nu er, træde ud, og lade de andre, som altsaa forsaavidt ikke ere interesserede i Sagen, affige

Rettelser

i Indenrigsminister Skeels Foredrag i Tjernbanesagen:

- Sp. 814, L. 27 f. o.: „1853“ læs: „1873“.
 — 816, L. 30 f. o.: „1,085 Tønder“ læs: „1,066 Tønder“.
 — — L. 33 f. o.: „666“ læs: „6,660“.
 — — L. 34 f. o.: „440“ læs: „4,440“.
 — 819, L. 22—23 f. o.: „Svendborg Amts 6te Valgkreds (G. Petersen)“ læs: „Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro)“.
 — 820, L. 14 f. o.: „Tjhyboran“ læs: „Ødesund“.
 — 821, L. 1 og 10: „70,000 Kr.“ læs: „75,000 Kr.“
 — 822, L. 23 f. u.: „denne Bane“ læs: „Ødense — Svendborg Bane“.
 — 823, L. 9—10 f. o.: „et meget klart Bevis for“ læs: „en meget klar Bevidsthed om“.